KIKKERTEN

VEKST MED LUND GRENDELAG

Nr. 3 Desember 94

Forsidebilde : Dette bildet er tatt fra Kammen og viser husa slik de stod på 60 tallet - bare fjøset er borte - det brant ned en høstdag på slutten av 50 tallet . Bak buret står kjellerbua som ble satt opp over kjellerholet under gammelstua . Bildet utlånt av Hermod Storøy .

LIAN - vandring på barndommens stier

Av Hermod Storøy

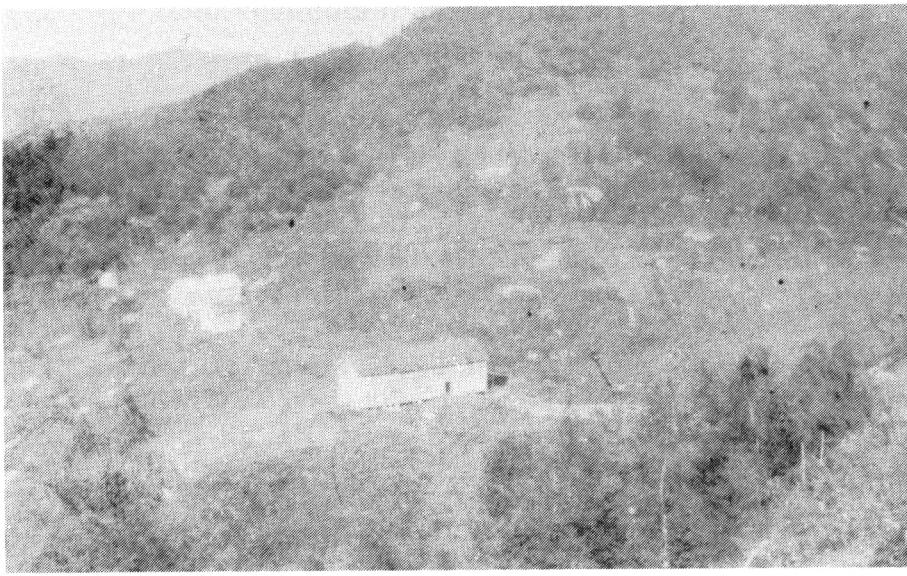
Gården Lian, eller Lundelid som den het i gamle dager, ble opprinnelig ryddet i utmarka til Lundagården. Hvor lenge dette er siden er ikke godt å si - det er antydet at den er ryddet engang mellom 15 - 1600 tallet - muligens før.
Opprinnelig hørte Liastøa og Vasslian inn under Lian, men disse er utskiftet som egne bruk i den senere tid, Liastøa i 1871 og Vasslian i 1873.

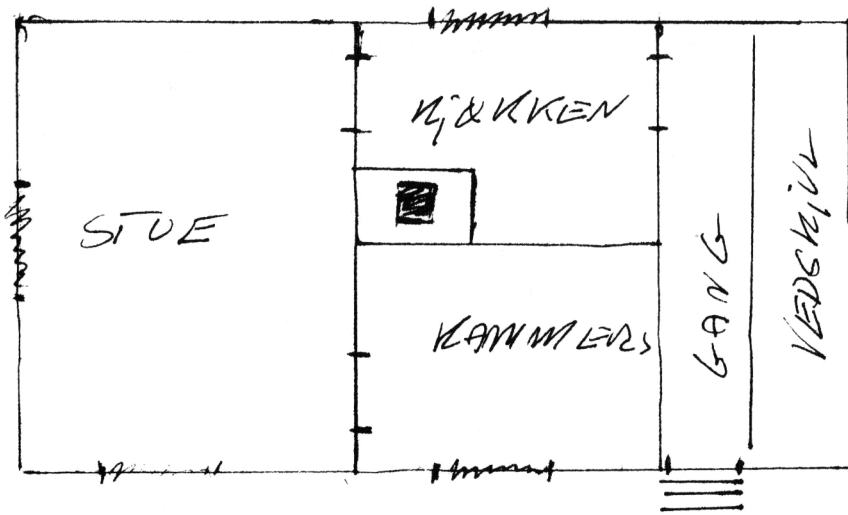
Morslekten min hadde tilknytning til Lian . Min oldefar på morsiden - Peder Olauson Vik - kjøpte Lian i 1875. Hans eldste barn, datteren Ingeborg, født 1863, ble gift med eieren og brukeren av Liastøa, Hågen Dyrvik, Hun er min mormor. Hennes datter Emma ble min mor.

Jeg er født i Liastøa og har tilbrakt alle barneår samt en del av ungdomsårene der. Tilknytningen til Liastøa og Lian føles fortsatt sterk - kanskje sterkere jo eldre man blir. Siden Liastøa ble fraflyttet i 1948 har jeg minst en gang hvert år vært tilbake til de kjente steder på Liabogen. Hvis du vil kan du få være med på en slik tur tilbake til min barndoms verden med utgangspunkt i Liastøa.

Veien opp fra Liastøa til Lian er tung og bratt. Liastøa hadde felles hamning med Lian og i gamle dager hadde kyrne båsplass i Liafjøset sommerstid. Mor fortalte at mormor var i Lian og melka morgen og kveld. På opptur ble «skollo»-bøtta båret i børtre ned.Hvem hadde gjort slikt i dag. Denne veien traska jeg daglig på tur til Liamarka for å hente ned kyrne. Når jeg går denne veien i dag blir jeg på en måte flyttet tilbake i tid - tiden som guttunge og gjeter.

I den første tiden som jeg husker stod husene i Lian slik som vist på det gamle bildet (neste side) - og slik hadde de vel stått i mange herrens år. Bildet er tatt en gang i 20 - årene med standplass fra steinvegen - den gamle vegen mellom Lian og Torpet. Muligens eneste adkomstvei før korneliusvegen ble bygget som tømmervei. Tilbake til bildet : fremst ser vi fjøset med geilen, så kommer buret og stubygninga - og lengst borte og minst - utedoet. Jeg var inne i gammelstua mange ganger og husker fortsatt sånn noenlunde hvordan det så ut innafor veggene. Etter minnet har jeg laget et grunnriss av Liastua som jeg husker den. Gjennom ytterdøra kom du inn i en svalgang som gikk i hele husets bredde.

GRUNNRISS AV GAMMELSTU I LIAN. RISSET ERLAGET ETTER MINNET. MÅLESTOKKEN ER IKKE RIKTIG.

Såvidt jeg husker var svalgangen oppsatt av sperrverk. Svalgangen var på langs delt i to. Den delen du gikk på for å komme inn var gulvlagt, mens den andre halvparten hadde jordgulv - og ble brukt som vedskjul. Jeg synes å huske at det var et slags rekkverk mellom de to halvdelene. Fra svalgangen kom du inn i kjøkkenet som jeg minnes som lite og mørkt og med ei stor grue. Min mor fortalte at brødbaksten ihvertfall en tid foregikk i Liastøa. Det ble båret bakved i meisa fra Lian til Liastøa. Gustavs bakved var granved av ypperste kvalitet - knusktørr, jevn og småkløvet.
Fra kjøkkenet kom du inn i stua, den var lys og trivelig med utsikt nedover Liadalen. Det stod en stor komfyr der - ditbrakt i forbindelse med tømmerhogsten i 1924-1926. Under taket hang et gammelt kammerladningsgevær. Fra stua gikk det dør inn til sengekammerset som lå i bredd med kjøkkenet. Hvordan det var på loftet husker jeg ingenting av.

Da det igjen ble faste beboere i Lian ble kammerset og kjøkkenet slått sammen til et stort kjøkken. Grua ble da revet . I siste del av 30-åra ble stua revet og flyttet dit vi finner den i dag. Stedet ble forøvrig kalt gammeltomta .

Jordveien i Lian må vel kunne kalles usedvanlig tungdrevet, brattlendt og steinfullt som det er. Men jorda mellom steinene var av godt slag , det vaks vekster og planter i Lian som ikke var vanlig andre plasser. I skogkanten bak husa og oppover mot Einan voks det Hassel. I steinraukene voks kvit Revebjelle og jomfruen i det grønne. Oppe på Einan voks det vill gressløk. Der var også andre vekster som jeg i dag ikke husker navnet på. Og så var det Hoggorm der .

De første rydningsmenn må ha hatt en stri jobb med å rydde unna all steinen slik at ljå kunne brukes. Alle steinraukene minner om det . Nå var det ikke så farlig om du steinhogg en gong eller to, steinen i Lian var av det lause slaget. Ja, han Erik Arne påsto at slipsteinen var den hardeste steinen i Lian. Sikkert er det at ljåsliping var en langvarig prosess - ihvertfall virket det slik for guttungen som hang i sveiva.
I Peder Olausons dager og sikkert før det også var slåttonna en langvarig prosess. Når slåtten i selve Lian var unnagjort ble det fortsatt oppover Einan og Kjeipen. Baklia og Melkerenget hørte også med. I Baklia var det utløe. Onde tunger påstod at de siste «breiene» på Einan og Kjeipen ble tørka i fullmåneskinnet på førjulsvinteren. Etter at det ca. 1925 igjen ble fast bosetting i Lian , ble Einan og Kjeipen lagt ut til utmarka som beiteland.

Liadalen. Den flateste del av slattenget i Lian. Bildet er tatt våren 91. (foto: Hermod Storøy)

Som før nevnt hadde Lian og Liastøa felles hamning. 2 melkekyr og sauer var vanlig besetning i Liastøa. I Lian 2-3 melkekyr - en okse og en skokk med geiter, samt hest. Først jeg kan huske hadde vi leid gjetergutt. Han fulgte krøttera heile dagen og da var sauene med. Etter ca. 1928 ble gjerdene satt istand slik at det ikke ble nødvendig med daglig gjeting lengre. Kyrne ble sendt i marka om morgenen og henta inn igjen om kvelden. Den tid kom at det etterhvert ble min jobb både å jage og hente - først sammen med Ivar Hågen - senere alene.

Utturen om morgenen var grei, men hentingen om kvelden kunne ta sin tid . Når vi henta kvelden var det vanlig å stikke innom i Lian for å høre om det var lagt merke til hvor buskapen hadde tatt veien i dagens løp . Ble det da sagt at den var «austafer» - var det bare å belage seg på en tur på Kjeipen - Kjeiplia, eller var

det riktig galt til st.Hans hagan - i merket mot Bogen . Kyrne som i løpet av dagen hadde tatt kraftig til seg på det gode beitet var runde som ballonger og lite lystne på å sette opp særlig fart .
Turen fra st.Hans hagan - Kjeipen området og til sommerfjøset i Slokka kunne ta 1-2 timer .
Innerst i Liadalen, i den aller trangeste delen «Tronga» var det to store steinblokker med trang åpning mellom . Her hadde de mest vomstore kyrne problemer med å slite seg igjennom, ofte lå det igjen kuhår på steinkantene.
Når vi hadde fått buskapen frem til Lian og Liakyrne hadde gått inn i Geilen til fjøset - fortsatte vi opp Korneliusvegen til Torpet . Her ble det alltid tatt pause for at kyrne skulle få drikke i Torpadammen å få en liten hvil samtidig.

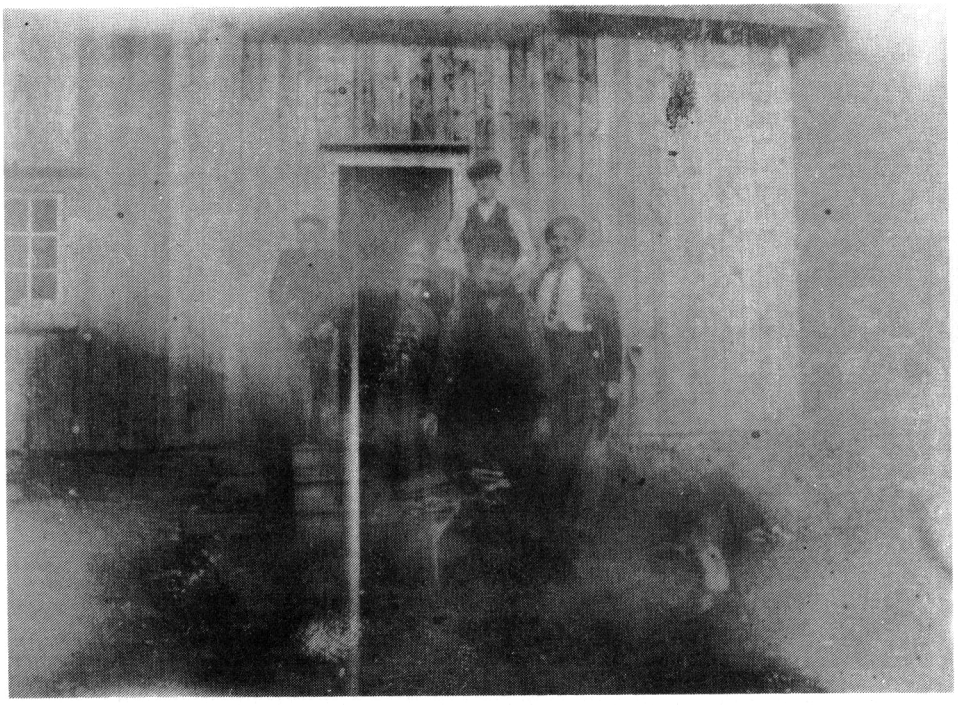
Torpet er i dag nesten igjengrodd av skog . I min barndom var det gressvold der . Torpet har en gang i tiden vært en slags husmannsplsass under Lian . Såvidt jeg vet reiste den siste beboeren - Sjøberg - derfra i 1873, han og hans familie bodde i en jordgamme . Spor etter denne gamma var såvidt synlig i min barndom .

Dette bildet er tatt en solblank sommerdag ca. 1928 med Liastua som bakgrunn På bildet sees i fremste rekke : Ivar Hågen, Olav, Emma, meg selv - Erik Lian. Bak : Aksel Benden (gjeter i støa), Solveig Lian (senere Kaspersen), Dina Lian og mormor Ingeborg . Mormor, Erik og Dina var søsken .(foto : Haldis Lian , utlånt av Hermod Storøy)

Det renner en bekk igjennom torpet, gjetere før oss og vi etter dem bygget en dam i bekken . Her ble det, når tiden tillot det, avviklet seilekonkurranser - med båter av sterkt varierte typer . Jeg var den stolte eier av en ca. 30 cm. lang helvedsjakt med råsegl - som het «Svana» - denne jakta erobret utmerkelsen Torpdammens blå bånd, minst en gang . I Vasslitjønna ble det hentet Tinnaure og satt ut til selskap for de hundrevis av rumpetroll som befant seg i dammen fra før.

Fra Torpet gikk ferden med kyrne ned over Kammen til sommerfjøset i Slokka . Denne biten av krøttervegen var både bratt og kronglet . Jeg syntes mange ganger å høre kyrne trekke et lettelsens sukk når de så sommerfjøset og budeia (mor) med «skollobøttene» . De mange og lange Mø - Møøø - kunne ihvertfall minne om det.

Dette bildet er tatt på trappa til gammelstua i Lian , antagelig en gang på 20-tallet . Bildet er uklart, men personene antas å være : Sigurd Dyrvik, min mor Emma, Peder Olauson, Johanna Lian - bak står Per Lund .(utlånt av H. Storoy)

Ja, så var turen gjennom denne delen av barndomsverden over .
Vi har vært heldige med været - hadde det vært regn og rusk så skulle du fått deg et ordentlig bad . I årene 1924 - 26 ble en stor del av skogen i Lian drevet ut . Når grana var borte kom småbjørka tett og frodig . I 30 -åra hadde bjørkekjerra samme høyde eller litt høyere enn gjeterne . En tur gjennom disse krattene en regnværsdag ga fullstendig rundvask .

Jeg holdt forresten på å glemme å fortelle deg om da`n tykji hogg tømmer i Røyklia . Det hadde seg slik at Håkon var hogger i Lian en av vintrene det var drift der . I Bogen var det et pikebarn som han var og kikket om engang imellom. Sent en kveld var han på tur tilbake til Lian . Kommet opp i Røyklia - svart og mørkt sted med tett skog - hørte han plutselig en lyd som om noen drev å kakket å hogg like ved vegen . Når han stoppa og lydde stoppa hogginga og, men med en gang han begynte å gå - starta hoggeren på igjen ."

Dette bildet er tatt våren 1991 . Husene begynner å bære preg av at det er lenge siden det bodde folk her . Idag (94) er buret falt helt sammen .(foto: Hermod Storoy)

Nei, dette kunne ikke være riktig fatt - det var ingen tømmerhogger som dreiv å hogg tømmer i Røyklia midt på svarte natta, hvem andre kunne det være enn tykjen sjøl ,- tanken sendte iskalde bekker nedover ryggen og han la på sprang . Men jo fortere han sprang jo fortere gikk øksa til han tykji , og han holdt seg fortsatt like ved sia av vegen . Så i halvsprengt tilstand gikk et forklarelsens lys opp - tykje befant seg i høyre vindjakkelomme . Det var pipa som kakka mot blikkeska som han hadde tobakken i . Skal vi tru han var litt mørkredd av natur ?

Ja, takk for turen . Får håpe at du ikke angrer på at du ble med og takk for at du ikke snudde før vi nådde ned til sommerfjøset i Slokka .

Døde

Brynhild Lund
født 6 - 5 - 1907 , død 8 - 7 - 1994

Artur Eilif Lund
født 5 - 7 - 1908 , død 25 - 10 - 1994

Karl Magne Otterbekk
født 2 - 10 - 1940 , død 13 - 11 - 1994

Utskiftsforretninger for Lund gnr. 54

tillegg til NR.2-94

1865 LIABOGEN OG AUNET FRASKILT .
LUNDASETERVOLLEN DELT I SLÅTTETEIGER .

1883/84

INNMARKA BLE SKIFTET .
HEIMEUTMARKA BLE SKIFTET .
DER BLE UTGÅTT TOMTER FOR SJØHUS OG OPPLAGSPLASS .
GJERDEPLIKTEN BLE FASTSATT .
FASTSATT RETT TIL DET GAMLE VASSTAK .
UTLAGT RETT TIL MYRFELT VED STORTJYNNA .

FLYTTING AV BENJAMIN HANSENS GÅRD , TAKSERT TIL		KR .	694,-
AV ALEXANDER MENTSENS	SOMMERFJØS	KR.-	12.-
AV	STABBUR	KR .	20.-
AV PEDER ARNTSENS	SOMMERFJØS	KR .	12.-

UTLEIE AV OVER-HEAD

En liten korreksjon av oppslaget i forrige nummer !
Isteden for Harald Grøtting blir det Hans Oddvik og Anne Kvernvik som blir utlånspersoner .
Grendelaget har bestemt seg for å ta 50,- kr . pr . utlån .
Over-head `en er nå stasjonert på biblioteket

BARNESIDER

Kan du løse denne oppgaven? Hver bokstav har et tall. Noen har vi oppgitt, men de andre må du finne ut selv.

__	__		__	__	__		__	__	__			
6	9		10	7	8		10	7	9			
J	U	L	E	S	T	R	I	A		__	__	
1	2	3	4	5	6	7	8	9		11	12	
__	__	__		__	__	__		__	__	__		
13	11	5		14	4	12		15	4	14		
__	__	__	__	__	__	__	__	__				
13	8	13	13	4	7	6	4	16				

Den ene skolevenninnen til den andre.
- Har dere spisekrok hjemme hos dere?
- Nei vi spiser med kniv og gaffel

- Hvorfor gjør du ikke som mor sier lille Kari?
- Jeg er så redd for at du blir bortskjemt, mor, dersom du får viljen din bestandig.

Så var det den svenske flykapteinen som ble kalt opp av tårnet på Fornebu:
- Oppgi høyde og posisjon.
- Jeg er en åttito høy og sitter helt forrest i flyet.

SMÅ NISSEJENTER

Du trenger: Rød og hvit filt, tynn kartong, gult bomullsgarn, rosa eller hvit vattkule (2,5 cm), rød tråd og 10 cm anorakksnor.

Slik gjør du:
Bruk mønsteret her på siden og klipp kjolen både i kartong og filt. Lim filten på kartongen og lim kjolen sammen bak.

Klipp en hvit filtremse og lim den langs kanten nede. Klipp luen i rød filt etter mønsteret.

Lag små fletter av garn og knytt på små sløyfer av rød tråd. Lim flettene på vattkulen. Vil du ha glatt hår limer du garnet direkte på kulen. Til krøllet hår bruker du opprekksgarn.

Lim luen til kulen og lim luen sammen bak. Tegn ansikt på kulen og lim den til kjolen.

Klipp hull i kjolen til armer og tre snoren gjennom hele kjolen. Lag knuter på hver ende.

Du kan sløyfe armer hvis du vil. Lag gjerne flere nissejenter når du først er i gang for det er fint med flere i en gruppe.

Tanker omkring det å drive butikk i utkant - Norge

Av Torbjørn Jakobsen

Ifølge Dagligvareforbundets definisjon er en god kunde lojal når han handler omlag 90 % av sine dagligvarer i en og samme butikk . Resterende 10 % handles andre steder i forbindelse med ferie og fritid . La oss gå ut ifra at denne definisjonen er riktig . Det er da opp til enhver å finne ut om lojaliteten er slik den skal være eller ikke . Spør du oss vil vi helt sikkert måtte si at det er ting som tyder på at det i vårt område er kunder som handler storparten av sine dagligvarer og sin bensin andre steder . Etter hvert har vi måttet finne oss i dette .

Hva som er årsaken til dette er ikke godt å si , - årsakene kan være mange . Det kan være ubetenksomhet , kanskje et for snevert vareutvalg eller prisene. Etter vel sju års hardt arbeid i motgang og litt medgang tillater vi oss nå å komme med noen av de erfaringer , tanker og opplevelser vi sitter inne med .

Enkelte vil kanskje oppfatte det som klaging og syting , andre vil oppleve det som urettferdig kritikk . Marginene er små og det er ikke bare enkelt å drive dagligvarebutikk i et område med et forholdsvis tynt befolkningsgrunnlag .

Mange distriktsbutikker har fått til dels store problemer etter hvert som bruer, veier og tunneler har lagt forholdene til rette for en gedigen handelslekkasje. Verdifulle ressurser føres ut av små bygdesamfunn og vi får en utarming av disse . Det vi mister blir på ingen måte oppveid fullt ut av det vi måtte få tilført som følge av økt gjennomgangstrafikk og turisttilstrømming .

En kollega beskrev forholdene på en måte som også passer godt for vår situasjon . « men etter sommeren legger jeg ned » , sa han . La oss kalle ham Tore , som eier og driver Malmøya kolonial . For han var frisk luft , flott natur og idyll ikke nok , og etter seks år med 14 timers arbeidsdag ville han finne seg noe annet å gjøre . Men befolkningen på Malmøya var « glad » i butikken sin og bønnfalt Tore om ikke å legge ned . « Det er da så praktisk og koselig med

lokalbutikken », sa de . « Problemet er bare at de ikke handler her », sier Tore. En del av befolkningen er dessverre så illojal at de snakker om distriktsbutikkens plass og betydning , men handler hos REMA , RIMI og PRIX . Hadde jeg hatt 25 % av innkjøpene til de familiene som bor her hadde jeg vært fornøyd , nå har jeg kanskje 10 %. Hvordan er forholdet på Lund ?

La meg fortsette litt til med den uheldige kollegaen min .

« Men om sommeren går det vel bra ? Ja , om sommeren er det heldigvis bra. Da selger vi bra med is , brus , øl og lettvintmat . Men regningene skal som kjent betales resten av året også . Både husleie , strøm , forsikring og telefon m . m. løper hele året , - og alt dette koster smiler Tore lett oppgitt .»

Malmøya kolonial er i likhet med Lund Handel en typisk distriktsbutikk . Innehaveren kjenner sine kunder på godt og vondt . Noen er PR. definisjon lojale og handler alt de kan få hos oss . Nettopp for å opprettholde butikken . De bryr seg ikke om at enkelte ting kanskje er noe dyrere , det viktigste for dem er at de kan få den servicen vi forsøker å yte , - og tilgjengeligheten . Å få brakt varene hjem betyr selvsagt også mye for mange . Flere ringer til og med før de reiser inn til byen og spør om jeg har ditt og datt , og handler selvfølgelig hos oss .

Hva tenker og hvordan handler folk på Lund ?

Tore forteller videre at det er en del kunder som kommer til ham når de er gått tom for kontanter . « Da er jeg god å ha » , men han skynder seg å tilføye at det er bare hyggelig å kunne hjelpe en nabo i et knipetak . Det er imidlertid vondt å registrere at på lønningsdagen og noen dager til - mens det ennå er klingende mynt i pungen , handles det andre steder . Slike opplevelser er ikke akkurat inspirerende . Det er direkte surt å svelge .

At distriktsbutikken kan være selve livsnerven i et lite lokalsamfunn i utkant - Norge er mange overbevist om . Svært mange forskjellige virksomheter / aktiviteter er som regel samlet under dens tak . I tillegg til kjøp og salg har vi det trivselsmessige / sosiale aspekt . Folk treffes og deler opplevelser og erfaringer med hverandre , folk ringer og kommer innom for å få råd ,

veiledning og opplysninger , -det gjelder både fastboende og turister . Slike ting og alt det andre som er nevnt er vel verdt å ta vare på . Og måten å ta vare på det er å bruke det . For vi er avhengige av dere , og oppfordringen blir derfor at dere må bruke oss i større grad enn tilfellet er i dag . Hvis ikke er vi redd for at vi kan komme til å forsvinne . Som regel er det for sent å snyte seg når nesa er borte !

Trykkeri - Preg - Silketrykk - UV-lakkering
HOJEM
Reklamebyrå - Foto - Stempel - Bildekor
Telefon 74 27 23 22 - Telefax 74 27 18 22
Boks 364 - 7801 Namsos

Øivind Johansen expert
NAMSOS 74 27 24 34 - 74 27 38 55
Byens største utvalg i CD-plater og spillere!

DETTE BLADET ER SKREVET OG REDIGERT
MED DATAUTSTYR LEVERT AV
Karoliussen * Libris
Havnegt. 19, 7800 NAMSOS, tlf. 74 27 20 80 - 74 27 20 81

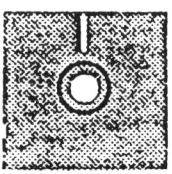
Vi har Norges mest ettertraktede lønnskonto. 460 000 nordmenn har valgt vår bank.

Postbanken

DIN LOKALE DATA-FORHANDLER

EDB-maskiner, programvare, tekstbehandling, regnskap/fakturering, økonomisk bistand, m.m.

VELKOMMEN TIL OSS!

Moenbygget, Postboks 111
7971 Kolvereid
Tlf. 74 39 55 55 - Telefax 74 39 58 88

multidata kolvereid as

Skapprosjekt 93 -94

Grendelaget har hatt Hans Oddvik engasjert gjennom skapprosjektet fra høsten 93 til 1. september i år . I denne perioden har arbeidet bestått i rydding av stier, vannprøvetaking i fiskevatna i grenda og rydding av fornminnestien i Smineset . Han har også utført en del vedlikeholdsarbeid i grendehuset for husstyret . Det har nå blitt ryddet mange stier , hovedsaklig på Liabogen i denne omgang , som gjør at det blir mer attraktivt å benytte marka til turgåing .

Disse stiene er ryddet :
Liabogen :

- Ørnviklia - Varpa
- Ørnvika - Dyrvika
- Vasslian - Nonskammen
- Lian - Torpet (Stokkbakkan, Korneliusvegen)
- Finnheimen - Kvernbekken - Kamman - Torpet
- Torpet - Øverdalen - Langmyra - Hopen
- Øverdalen - P-enget - Hopen
- Hansveien - Rørliveien
- Langmyra - Rørlia - Skiftesmyra - Tomashaugen (Rørliveien)
- Torpet - Liaåsen - Skiftesmyra
- Lian - Stakkenget - Kjeipen - Tomashaugen - Purkvikkrona - Nerfjellet-Juvikdalen
- Juvika - Juvikdalen - Stormyra (øystervegen)
- Juvika - Slåttalia - Tomashaugen (Livegen)
- Juvika - Baklia - Lian (Baklivegen)

Lund :

- Trolldalen - Høllbekkdalen

I år har det blitt tatt vannprøver av alle vatna i bygda med tanke på gyte og oppvekstmuligheter for fisken . Dette er et ledd i de tiltak som grendelaget satte seg som mål i forbindelse med planene om tilrettelegging av Bjørlivatnet for bl. annet fiske for funksjonshemmede . Dette prosjektet fikk ikke grendelaget støtte

til da vi søkte høsten 92 , men vi fikk kr. 2000,- i støtte til vannprøvetaking fra fylkeslandbrukskontoret . Disse og mere til er nå brukt til formålet .

Analysene er foretatt av Næringsmiddelkontrollen i Namdalen og de påfølgende opplysninger er en utskrift fra denne analysen . Jeg har i tillegg til verdier på alkalitet og aluminium brukt god, middels og dårlig for at det hele skal bli mer forståelig .
Her kommer en oversikt over de vatn det ble tatt prøver i , men først en liten begrepsoversikt :

- PH er et mål på vannets surhetsgrad . Jo lavere PH-verdien er, desto surere er vannet . Bør ligge mellom 6.0 og 8.0
- Alkalitet er et mål for vannets evne til å motstå PH-forandringer . Vann med høy alkalitet har stor evne til å motstå PH-forandringer . Bør være større enn 0.1
- Labilt aluminium er et mål på aluminium som er «giftig» for fisk . Bør være lavere enn 20 µg/l (mikrogram pr. liter)

NAVN	PH	ALKALITET	ALUMINIUM
1 Godfisktjynna	5.52	< 0.02 - dårlig	< 5 - god
2 Skjærivatnet	5.66	< 0.02 - dårlig	10 - god
3 Jensbakktjynn,Ø	5.98	0.02 - dårlig	< 5 - god
4 Jensbakktjynn,M	6.34	0.03 - dårlig	49 - middels
5 Svarttjynna	7.11	0.12 - middels	< 5 - god
6 Vasslitjynna	6.31	0.06 - middels	< 5 - god
7 Hesjidaltjynna	5.41	0.02 - dårlig	< 5 - god
8 Kvennvatnet	6.55	0.06 - middels	< 5 - god
9 Krokvatnet	5.89	0.01 - dårlig	< 5 - god
10 Trangfjordv.	5.78	0.01 - dårlig	< 5 - god
11 Jensåkvatnet	5.11	0.03 - dårlig	239 - dårlig
12 Bjørlivatnet	6.10	0.05 - dårlig	< 5 - god

Kommentar : 1,2 og 3 : Lav PH-verdi, lav alkalitet, lavt innhold av labilt aluminium . 4 : Brukbar PH-verdi moderat høyt innhold av labilt aluminium . 5 og 6 : Brukbar PH-verdi, brukbar alkalitet, lavt innhold av labilt aluminium . 7 og 10 : Lav PH, lav alkalitet, lavt innhold av labilt aluminium . 8, 9 og 12 : Brukbar PH, lav alkalitet, lavt innhold av labilt aluminium . 11 : Svært lav PH, lav alkalitet og høyt innhold av labilt aluminium .

Utbygging av småbåthavn på Lund

Etter initiativ fra Jon Olav Bogen og Hans Oddvik ble det holdt møte 11-11-94 med det formål å få til utbygging av småbåthavn i moloen på Lund . Hans orienterte om bakgrunnen for møtet og la fram en skisse som viste plassering av et anlegg for 20 båter . Det var på forhånd innhentet informasjon fra bl.a. kystverket og kommunen . I de senere år har det blitt en kraftig økning i antallet fritidsbåter i bygda og det har blitt mangel på brukbar utleggsplass for båter generelt . Behovet for å få til dette i organisert form er nå blitt veldig aktuelt . Så etter initiativ fra forannevnte personer ble det holdt møte der det ble vedtatt at det skal forberedes stiftelse av en småbåteierforening . Det ble valgt et interimstyre som skal ta seg av forberedelsene, det består av : Hans Oddvik, Jon Olav Bogen, Svein Sørvik, og Arne Jensen .

Interimstyrets mandat :
- utarbeide forslag til vedtekter for småbåteierforeningen
- forberede stiftelsesmøte som skal holdes før 15. januar
- legge fram forslag til utbyggingsplan
- legge fram kostnadsoverslag på utbyggingen
- legge fram finansieringsplan

Stikkord for interimstyrets arbeid :
- akseptabel ingangsbillett er i utgangspunktet fra 3.000 til 5.000 kroner
- vurdere graving og spunsing nedenfor naustene
- gjesteplasser
- utsettings- og oppsettingssted for båt med båthenger
- opplyst havneområde og strømuttak
- undersøke grunneierrettighetene og ta hensyn til disse (utskiftningskart)
- skissere område for neste utbyggingstrinn og område for liten en slip
- vurdere betalingsmåte for de som ikke kan delta på dugnad
- det har meldt seg 18 interesserte så langt
- planlegge ca. 25 plasser
- lage regler for salg av båtplasser i vedtektene
- vurdere bølgebryter el. lignende
- Hans inkaller til interimstyrets første møte

Personer som ønsker mer informasjon kan kontakte Hans Oddvik .

SERVICE-Mat

– for dine daglige innkjøp

LUND HANDEL

TELEFON 74 39 89 66

DIVERSE DAGLIGVARER - BENSIN
TIPPING - LOTTO - PENGELOTTERIET
KIOSK

UTVIKLING AV NY TYPE KLOAKKRENSEANLEGG

Salsnes Filter A/S

7817 SALSNES

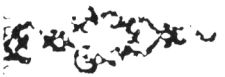
Mobiltlf.: 94 78 99 61
Bankgiro: 8671.05.11308

SMIJERNSARTIKLER

Dør-
vridere

Blindhengsler

MØBELBESLAG

VEGG-
DEKOR

Tiur

ÅKLEOPPHENG

Dette er bare noen smakebiter av vårt utvalg.
Stikk innom butikken i Hestmarka
og ta en titt selv.

H. O. Sandberg A/s

KOBBER OG BLIKKENSLAGER
VENTILASJONSENTREPRENØR
7801 NAMSOS

B	porto

TIL

Harald Grøtting

7965 LUND

KIKKERTEN utgis av A/L Lund grendelag

Redaksjon:

Reidun Smines tlf. 74398958
Rolf Jensen tlf. 74398950
Johan Smines tlf. 74273359

Abonnement 1994 (4 utgaver) kr. 80.-

Annonser: Annonsen kommer med i 4 utgaver og prisene pr. år er: kr. 350.-for 1/4-s. kr 600.-for 1/2s. og kr. 1.000.- 1/1-s.

Postgirokonto: 0823. 0 57 00 01
Bankgirokonto: 4467. 1 02 14 84
Returadresse: KIKKERTEN, A/L Lund grendelag, 7965 Lund